

Green together

คู่มือภาคประชาชน
โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ
ตามมาตรฐานของประเทศไทย

(THAILAND VOLUNTARY EMISSION
REDUCTION PROGRAM: T-VER)

เพื่อรองรับคาร์บอนเครดิตภาคเกษตร

กองวิจัยพัฒนาพืชเศรษฐกิจใหม่และการจัดการก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคเกษตร

กรมวิชาการเกษตร

คำนำ

เอกสาร คู่มือภาคประชาชน โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (THAILAND VOLUNTARY EMISSION REDUCTION PROGRAM: T-VER) เพื่อขอรับรองคาร์บอนเครดิตภาคเกษตร ฉบับนี้ จัดทำขึ้น เพื่อให้เกษตรกรและประชาชนทั่วไป ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐาน T-VER ขององค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) เพื่อให้ประชาชนสามารถขอรับรองคาร์บอนเครดิตในพื้นที่การเกษตรของตนเองได้ ทั้งในพืชไร่และไม้ผลไม้ยืนต้นเพื่อสร้างรายได้เพิ่มให้แก่เกษตรกร นอกเหนือจากการขายผลผลิตทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว

**กองวิจัยพัฒนาพืชเศรษฐกิจใหม่และการจัดการ
ก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคเกษตร
สิงหาคม 2566**

สารบัญ

	หน้า
โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ ตามมาตรฐานของประเทศไทย	1
รูปแบบการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐาน	2
การแบ่งขนาดโครงการ T-VER มาตรฐาน	3
การกำหนดระยะเวลาคิดเครดิตของโครงการ T-VER มาตรฐาน	4
ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐาน	5
ลักษณะของโครงการ T-VER มาตรฐาน พืชไร่	6
ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐาน พืชไร่	8
ลักษณะของโครงการ T-VER มาตรฐาน ไม้ผลไม่ยืนต้น	12
ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐาน ไม้ผลยืนต้น	14
ประมาณการรายได้จากการขายคาร์บอนเครดิต	21
ประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับการทำโครงการ T-VER	22

โครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ ตามมาตรฐานของประเทศไทย (THAILAND VOLUNTARY EMISSION REDUCTION PROGRAM: T-VER)

“เป็นโครงการคาร์บอนเครดิตของประเทศไทย ซึ่งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) เป็นหน่วยงานควบคุมดูแล และให้การรับรองปริมาณคาร์บอนเครดิต เพื่อนำไปซื้อขายในตลาดภาคสมัครใจ”

เป็นกลไกที่ อบก. พัฒนาขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 เพื่อสนับสนุนให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ด้วยความสมัครใจ

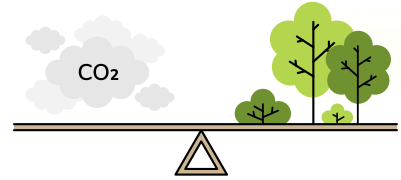

- ▶ พัฒนาต้นแบบการลดก๊าซเรือนกระจกภาคเกษตร
- ▶ พัฒนา GAP carbon credit plus
- ▶ พัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้ตรวจประเมินโครงการ T-VER เพื่อรับรองคาร์บอนเครดิตภาคเกษตร
- ▶ จัดตั้งหน่วยงานประเมินคาร์บอนเครดิต

รูปแบบการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐาน

1. โครงการเดี่ยว

- มีที่ตั้งแห่งเดียว
- จัดทำเอกสารข้อเสนอโครงการเล่มเดียว

2. โครงการแบบควมรวม

- มีที่ตั้งหลายแห่ง
- ทุกโครงการย่อยเป็นประเภทเดียวกัน
- ใช้วิธีการคำนวณคาร์บอนเครดิต แบบเดียวกัน
- ระยะเวลาคิดเครดิตของทุกแห่งเท่ากัน
- จัดทำเอกสารข้อเสนอโครงการเล่มเดียว

3. โครงการแบบแผนงาน

- มีที่ตั้งหลายแห่ง
- ทุกกลุ่มโครงการย่อยเป็นประเภทเดียวกัน
- ใช้วิธีการคำนวณคาร์บอนเครดิต แบบเดียวกัน
- จัดทำเอกสารข้อเสนอโครงการแบบแผนงาน
- จัดทำเอกสารข้อเสนอโครงการของกลุ่มโครงการย่อยแต่ละกลุ่มแยกกัน
- เพิ่มกลุ่มโครงการย่อยได้เรื่อย ๆ ในกรอบอายุของแผนงาน (14 ปี, 20 ปี)

การแบ่งขนาดโครงการ T-VER มาตรฐาน

1. โครงการขนาดเล็กมาก มีการลด
และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจก
รวม **ไม่เกิน 1,000 ตัน**
คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

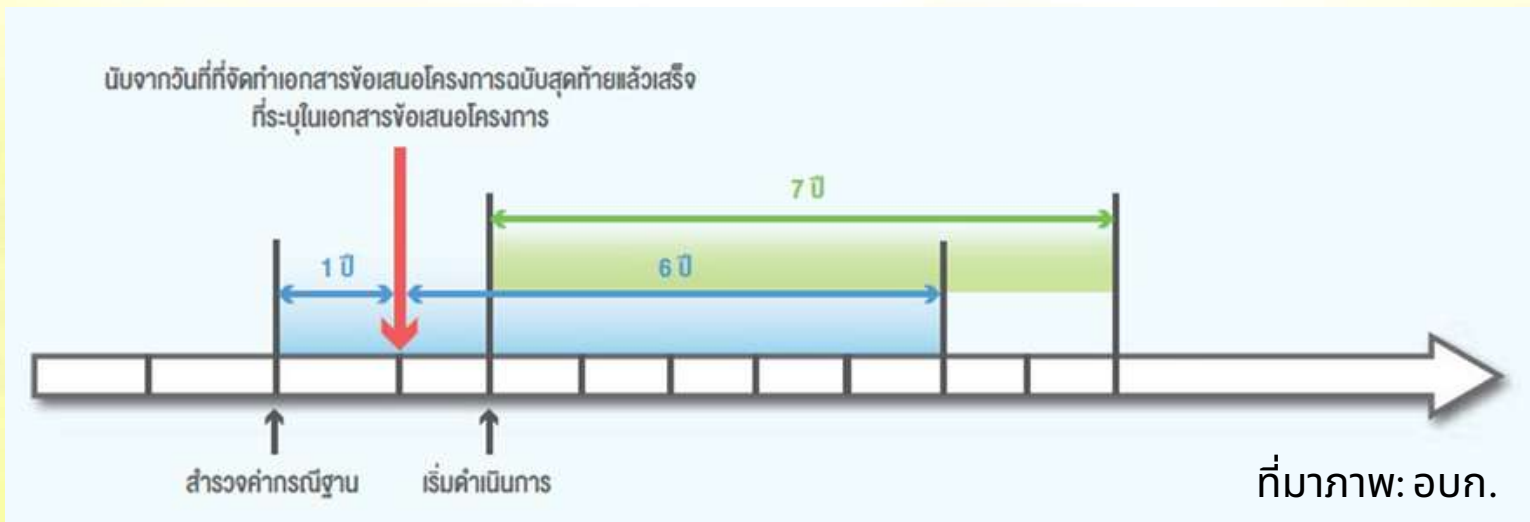
2. โครงการขนาดเล็ก มีการลด
และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจก
รวม **ไม่เกิน 16,000 ตัน**
คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

3. โครงการขนาดใหญ่ มีการลด
และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจก
รวม **มากกว่า 16,000 ตัน**
คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

การกำหนดระยะเวลาคิดเครดิตของ โครงการ T-VER มาตรฐาน

1. หลักเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาคิดเครดิตของ โครงการ T-VER (ภาคเกษตร) ระยะเวลาเครดิต 7 ปี

กรมวิชาการเกษตร

ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐาน

1. ค่าจัดทำเอกสาร (กรณีจ้างที่ปรึกษา)

1.1 ค่าจัดทำเอกสารข้อเสนอโครงการ

(Project Design Document; PDD)

1.2 การติดตามผลการดำเนินงาน โครงการ (Monitoring Plan)

2. ค่าตรวจวัดและจัดเก็บข้อมูล (กรณีจ้างที่ปรึกษา)

2.1 อุปกรณ์ตรวจวัด และบันทึกข้อมูล

2.1 ระบบประมวลผลข้อมูล

2.2 การจัดทำรายงาน

3. ค่าตรวจสอบความใช้ได้และทวนสอบโครงการ จากผู้ตรวจประเมินภายนอก

3.1 การตรวจสอบความใช้ได้ (Validation)

3.2 การทวนสอบ (Verification) (ผู้ประเมินภายนอกจะ คิดค่าตรวจในอัตรา บาท/คน-วัน)

4. ค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนรับรองคาร์บอนเครดิต

4.1 ขึ้นทะเบียนโครงการ 5,000 บาท/โครงการ

4.2 รับรองคาร์บอนเครดิต 5,000 บาท/โครงการ

หรือ 3,000 บาท และหักคาร์บอนเครดิต จำนวน 10 ตัน

คาร์บอนไดออกไซด์ เทียบเท่ากับค่าขอ

ลักษณะของโครงการ T-VER มาตรฐานพืชไร่

ใช้ระเบียบวิธีลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจ
สำหรับการใช้ปุ๋ยอย่างถูกวิธีในพื้นที่การเกษตร หรือ
T-VER-S-METH-13-05 Version 01 (อบก, 2566)

1. ลักษณะและขอบเขตของโครงการ (SCOPE OF PROJECT)

เป็นโครงการเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ/หรือเพิ่มปริมาณคาร์บอน
ที่สะสมในดินจากการใช้ปุ๋ยในพื้นที่การเกษตร โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

ปรับปริมาณการใช้ปุ๋ย และ/หรือสารปรับปรุงดินอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความต้องการธาตุอาหารของพืช

เพิ่มการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี

ปรับปรุงวิธีการใส่ปุ๋ยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น ผึ่งกลบ
และใส่ปุ๋ยในเวลาที่เหมาะสม เช่น มีความชื้นในดินที่เหมาะสม

เป็นโครงการขนาดเล็ก ซึ่งมีปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจก
ไม่เกิน 5,000 ตัน คาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อปี

ลักษณะของโครงการ T-VER มาตรฐานพีชไร่

2. เงื่อนไขของกิจกรรมโครงการ

มีหนังสือแสดงสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือหนังสือที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

เป็นพื้นที่ที่ทำการเกษตรและมีการดำเนินกิจกรรมด้านการเกษตรไม่น้อยกว่า 5 ปี

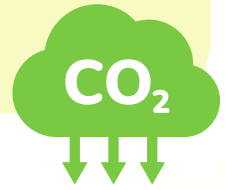
ไม่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อดินถล่ม

มีข้อมูลการใช้ปุ๋ยและ/หรือสารปรับปรุงดินย้อนหลังไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือใช้ข้อมูลอ้างอิงจากหน่วยงานราชการ

ผู้พัฒนาโครงการต้องระบุที่ตั้งโครงการ โดยระบุพิกัด ตำแหน่ง และรายละเอียดของพื้นที่ดำเนินโครงการอย่างละเอียด

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานพืชไร่

» 1. การขึ้นทะเบียนโครงการ

การจัดทำข้อมูลกรณีฐาน (BASELINE SCENARIO)

1. คัดเลือกแปลงปลูกพืชไร่ (บันทึกข้อมูล)

หมายเหตุ: ย้อนหลังไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือข้อมูลอ้างอิงจากหน่วยงานราชการ

อ้อย

มันสำปะหลัง

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานพืชไร่

CO₂

2. การเก็บตัวอย่างดิน

2.1 กำหนดขนาดพื้นที่ที่แปลงย่อย ในการเก็บตัวอย่างดิน โดยการกำหนดแปลงย่อยที่ดีควรมีความสม่ำเสมอหรือคล้ายคลึงกันมากที่สุดในแต่ละแปลงย่อย ในการดำเนินโครงการ T-VER กำหนดให้พื้นที่แปลงย่อยแต่ละแปลงมีขนาดแปลงละ 10 ไร่ เศษที่เหลือจาก 10 ไร่ ให้กำหนดเป็น 1 แปลง

2.2 เก็บตัวอย่างดินที่ระดับความลึก 30 เซนติเมตร ในแปลงพืชไร่ตามจำนวนที่ต้องการ

เก็บตัวอย่างดิน

ระดับความลึก 30 ซม

คลุกดินรวมกัน

เก็บใส่ถุง

2.3 นำตัวอย่างดินที่เก็บตามจำนวนที่ต้องการ แล้วแบ่งดินเป็น 4 ส่วน เก็บดินเพียง 1 ส่วน ให้ได้น้ำหนักประมาณ 0.5 กิโลกรัม ใส่ถุงพลาสติกที่เตรียมไว้ ส่งห้องปฏิบัติการ เพื่อวิเคราะห์ปริมาณคาร์บอนในดิน

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานพืชไร่

3. **คำนวณปริมาณการสะสมคาร์บอนในดินกรณีฐาน**

4. **นำข้อมูลการใส่ปุ๋ยไนโตรเจน การใส่ปุ๋ยอินทรีย์ สารปรับปรุงบำรุงดิน และการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงจากการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนและปุ๋ยอินทรีย์ ย้อนหลัง 3 ปี มาคำนวณเพื่อหาค่าเฉลี่ย**

5. **นำค่าเฉลี่ยที่ได้เข้าสู่สูตรคำนวณค่าการใช้ปุ๋ยกรณีฐาน โดยอ้างอิง T-VER-S-TOOL-01-01 VERSION 01 (อบก, 2566)**

6. **คำนวณปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกกรณีฐาน (BASELINE EMISSION)**

7. **จัดทำข้อเสนอโครงการ T-VER เพื่อยื่นต่อ องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.)**

8. **ยื่นข้อเสนอโครงการ ต่อผู้ประเมินภายนอก (VALIDATION BODY) เพื่อตรวจสอบความใช้ได้ของโครงการ**

9. **ยื่นขอขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER ต่อ อบก.**

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานพืชไร่

CO₂

» 2. การรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจก

1. ติดตามผลการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

2. การเก็บตัวอย่างดิน

3. กำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณี
ดำเนินโครงการ

4. กำหนดคาร์บอนเครดิตที่ได้จากการดำเนินโครงการ จากนั้นยื่น
ข้อเสนอโครงการ ต่อผู้ประเมินภายนอกเพื่อทวนสอบโครงการ

5. ยื่นขอรับรองคาร์บอนเครดิต ต่อ อบก.

6. นำคาร์บอนเครดิตที่ได้ไป ซื้อ-ขาย ในตลาดคาร์บอน สร้าง
รายได้เพิ่มนอกเหนือจากการขายผลผลิตทางการเกษตร

ลักษณะของโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

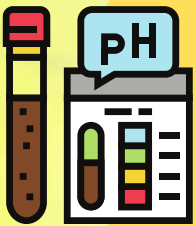
การกักเก็บคาร์บอนและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับการปลูกพืชเกษตรยืนต้น
T-VER-S-METH-13-06 Version 01 (อบก, 2566)

1. ลักษณะและขอบเขตของโครงการ (SCOPE OF PROJECT)

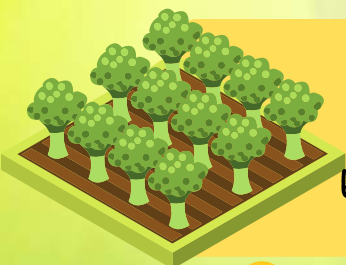
เป็นโครงการที่กักเก็บและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น มีกิจกรรมที่สามารถกักเก็บคาร์บอนและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโครงการ ประกอบด้วย การปลูก การดูแล และการเก็บเกี่ยวอย่างถูกวิธี ซึ่งการพัฒนาโครงการจะต้องดำเนินการ ดังนี้

การเพิ่มศักยภาพในการกักเก็บคาร์บอน จากการปลูก การดูแล และการบำรุงรักษาอย่างถูกวิธีในไม้ผลไม้ยืนต้นที่ปลูกใหม่ หรือไม้ผลไม้ยืนต้นที่มีอยู่เดิมในพื้นที่

การปรับปริมาณการใช้ปุ๋ย และ/หรือสารปรับปรุงดินอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น ที่มีรูปแบบการปลูกเป็นสวนเชิงเดี่ยว หรือเป็นสวนผสม

ปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นที่ต้องมีการบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาผลผลิตให้ได้อย่างต่อเนื่อง

ลักษณะของโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

2. เงื่อนไขของกิจกรรมโครงการ

มีหนังสือแสดงสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินตามกฎหมาย หรือหนังสือที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

เป็นพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ที่ดิน
เหมาะสมกับเขตการใช้ที่ดิน

ไม่เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อดินถล่ม

มีข้อมูลการใช้ปุ๋ย และ/หรือสารปรับปรุงดินย้อน
หลัง ไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือใช้ข้อมูลอ้างอิงจาก
หน่วยงานราชการ

ไม่เป็นพื้นที่ที่มีการตัดไม้ผลไม้ยืนต้นออก
ก่อนครบอายุรอบการผลิต/รอบตัดฟัน เพื่อ
ทำการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นรอบใหม่

ผู้พัฒนาโครงการต้องระบุที่ตั้งโครงการ โดย
ต้องระบุพิกัด ตำแหน่ง และรายละเอียดของพื้นที่
ที่จะดำเนินโครงการอย่างละเอียด

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

» 1. การขึ้นทะเบียนโครงการ

การจัดทำข้อมูลกรณีฐาน (BASELINE SCENARIO)

1. คัดเลือกแปลงปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น (บันทึกข้อมูล)

การใส่ปุ๋ย
ไนโตรเจน

สารปรับปรุง
บำรุงดิน

การใช้น้ำหมัก
เชื้อเพลิงจาก
การใส่ปุ๋ย

หมายเหตุ: ย้อนหลังไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือข้อมูลอ้างอิงจากหน่วยงานราชการ

มะม่วง

ทุเรียน

ยางพารา

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

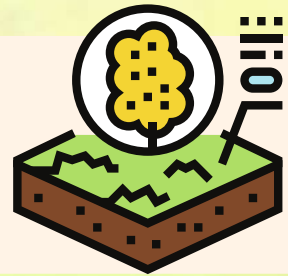

2. การกำหนดจำนวนแปลงตัวอย่าง มี 3 ทางเลือก ดังนี้

2.1 การวางแผนแปลงตัวอย่างไม่น้อยกว่าร้อยละ 1 ของ
พื้นที่ดำเนิน โครงการทั้งหมด

2.2 การวางแผนแปลงตัวอย่างแบบชั้นภูมิ

2.3 การหาจำนวนแปลงตัวอย่างตาม **A/R**
METHODOLOGY TOOL หรือ การใช้หลักการทางสถิติ
มาช่วยในการหาจำนวนแปลงตัวอย่าง

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

3. การคำนวณปริมาณการกักเก็บคาร์บอน ประเมินได้ 4 ทางเลือก ดังนี้

3.1 ประเมินจากการนับจำนวนต้นไม้ม

3.2 ประเมินจากการวัดขนาดต้นไม้ม

3.3 ประเมินโดยใช้เทคโนโลยี
การสำรวจระยะไกล
(REMOTE SENSING)

3.4 ประเมินโดยวิธีการอื่น ๆ
ตามที่ อบก.พิจารณาเห็นชอบ

กรมวิชาการเกษตร

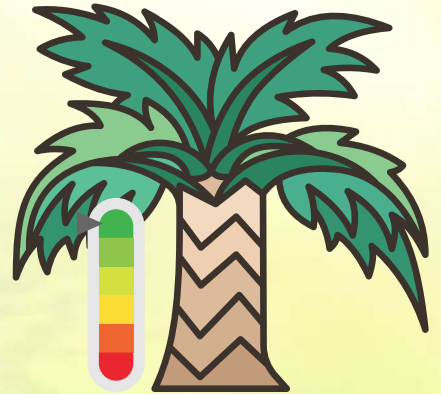
ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

4 ถ้าหากเลือกการประเมินการกักเก็บคาร์บอนจากการวัดขนาดต้นไม้ จะดำเนินการโดยวัดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น ที่ระดับความสูงจากพื้นดิน 1.30 เมตร และวัดความสูงของต้นไม้ทุกต้นที่อยู่ในแปลงตัวอย่าง

4.1 การวัดความสูงของต้นไม้ทั่วไป วัดจากโคนต้น ถึงจุดสูงสุดของเรือนยอด

4.2 การวัดความสูงของต้นปาล์มน้ำผึ้งจะวัดจาก โคนต้นถึงตำแหน่งทางโคหนทางใบที่ 41

5. การเก็บตัวอย่างดิน

ทำเช่นเดียวกับขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานพืชไร่

6. กำหนดปริมาณการสะสมคาร์บอนในดินกรณีฐาน โดยอ้างอิง T-VER-S-TOOL-01-02 VERSION 01 (อปก, 2566)

7. นำข้อมูลการใส่ปุ๋ยไนโตรเจน การใส่ปุ๋ยอินทรีย์ สารปรับปรุงบำรุงดิน และการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงจากการใส่ปุ๋ยไนโตรเจนและปุ๋ยอินทรีย์

ย้อนหลัง 3 ปี มาคำนวณเพื่อหาค่าเฉลี่ย และหาค่าเฉลี่ย ที่ได้เข้าสู่สูตรคำนวณค่าการใส่ปุ๋ยกรณีฐาน

กรมวิชาการเกษตร

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

8. นำข้อมูลเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้น ที่ระดับความสูง 1.30 เมตร และความสูงของต้นไม้

เข้าสู่ตรรกะคำนวณเพื่อหาค่ามวลชีวภาพของต้นไม้ โดยใช้สมการแอลโลเมตรี และหาค่ามวลชีวภาพที่ได้เข้าสู่ตรรกะคำนวณปริมาณการกักเก็บคาร์บอนของต้นไม้ในมวลชีวภาพเหนือพื้นดินและใต้พื้นดิน

9. กำหนดปริมาณการกักเก็บคาร์บอนรวมของต้นไม้กรณีฐาน และ กำหนดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกกรณีฐาน (BASELINE EMISSION)

โดยอ้างอิง T-VER-S-METH-13-06 VERSION 01 (อบก, 2566)

11. ยื่นข้อเสนอโครงการ ต่อผู้ประเมินภายนอก (VALIDATION BODY) เพื่อตรวจสอบความใช้ได้ของโครงการ

10. จัดทำข้อเสนอโครงการ T-VER

เพื่อยื่นต่อองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.)

12. ยื่นขอขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER ต่อ อบก.

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

CO₂

» 2. การรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจก

ติดตามผลการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

1

2

เมื่อดำเนินกิจกรรมโครงการ T-VER ครบ 7 ปี
ทำการวัดเส้นผ่านศูนย์กลางลำต้นที่ระดับความสูง
1.30 เมตร และวัดความสูงของต้นไม้ในแปลง
ตัวอย่าง

คำนวณปริมาณการกักเก็บคาร์บอนและ
การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดย
T-VER-S-METH-13-06 VERSION 01 (อบก, 2566)

3

4

เก็บตัวอย่างดินตรวจวิเคราะห์
ปริมาณคาร์บอนสะสมในดิน

คำนวณปริมาณการสะสมคาร์บอนโดย
T-VER-S-TOOL-01-02 VERSION 01

5

กรมวิชาการเกษตร

ขั้นตอนการพัฒนาโครงการ T-VER มาตรฐานไม้ผลไม้ยืนต้น

CO₂

2. การรับรองปริมาณก๊าซเรือนกระจก

6. จำนวนปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโครงการ

คำนวณคาร์บอนเครดิตที่ได้จากโครงการ
จากนั้นยื่นข้อเสนอโครงการ ต่อผู้ประเมิน
ภายนอก เพื่อทวนสอบปริมาณก๊าซเรือน
กระจกของโครงการ

7

8

8. ยื่นขอรับรองคาร์บอนเครดิต ต่อ อบก.

นำคาร์บอนเครดิตที่ได้ไป ซื้อ-ขาย ในตลาด
คาร์บอน สร้างรายได้เพิ่มนอกเหนือจากการ
ขายผลผลิตทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว

9

กรมวิชาการเกษตร

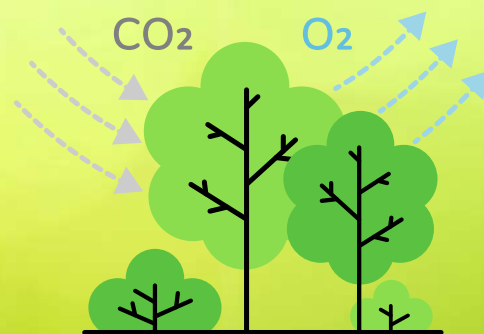
ประมาณการรายได้จากการขายคาร์บอนเครดิต

ที่ได้จากการดำเนินกิจกรรมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการกักเก็บคาร์บอนในพืชไร่ 6 ชนิด ดังนี้

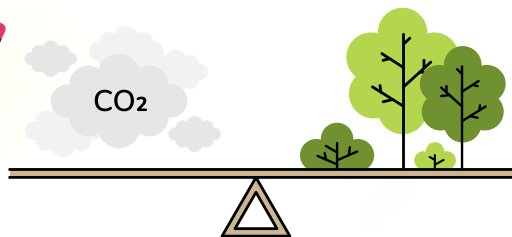

หมายเหตุ

- * กรณีพืชไร่ คำนวณรวมค่าการกักเก็บคาร์บอนในดิน แต่ในกลุ่มไม้ผลไม้ยืนต้น ไม่รวมค่ากักเก็บคาร์บอนในดิน เนื่องจากการกักเก็บคาร์บอนในดินเป็นทางเลือก
- ** ประมาณการ ราคาคาร์บอนเครดิต ตันละ 172 บาท จากค่าเฉลี่ยโครงการ T-VER ภาคป่าไม้ เนื่องจากยังไม่มีตลาดซื้อขายในภาคเกษตร
- *** ปริมาณคาร์บอนเครดิตที่ได้รับจากพื้นที่ 1,000 ไร่/ปี

ประมาณการค่าใช้จ่ายสำหรับการทำ โครงการ T-VER

ขึ้นทะเบียนโครงการ T-VER (บาท) รับรองคาร์บอนเครดิต (บาท) จำนวน 3 ครั้ง

	การจัดทำเอกสาร PDD / รายงานการติดตามประเมินผล	50,000-100,000 (ค่าจ้างที่ปรึกษา)	50,000-100,000 (ค่าจ้างที่ปรึกษา)
	การเก็บข้อมูล/การตรวจวัด		
	การตรวจสอบความใช้ได้ (Validation)	45,000-60,000 (15,000 บาท x 3-6 man-day)	-
	การทวนสอบ (Verification)	-	45,000-60,000 (15,000 บาท x 3-6 man-day)
	ค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียน/ การรับรองคาร์บอนเครดิต	5,000 บาท/โครงการ	5,000 บาท/โครงการ
	รวมค่าใช้จ่าย	100,000+165,000	100,000+165,000x3 ครั้ง

*ค่าใช้จ่ายที่ปรึกษาแตกต่างกันตามประเภทโครงการ
จำนวนพื้นที่ของโครงการ และระยะทาง
ที่มาข้อมูล: อบก.

ที่ปรึกษา

ระพีภัทร์ จันทรศรีวงศ์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร
สุรภิตติ ศรีกุล ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการผลิตพืช

คณะผู้จัดทำ

สมคิด ดำน้อย นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
ธีรวุฒิ ชุตินันทกุล นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
รัศมี สิมมา นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
อภิติยา แก้วประดิษฐ์ นักศึกษานิเทศศาสตร์
พงศกร สรรค์วิทยากุล นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
วิษณีย์ ออมทรัพย์สิน นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
พเยาว์ ร่มรื่นสุขารมย์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
วัลลีย์ อมรพล นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
ปรีชา กาเพ็ชร นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
อรวรรณ จิตต์ธรรม นักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ
ชยันต์ ภัคดีไทย นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
สุดใจ ล้อเจริญ นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ
อภิรดี กอร์ปไพบูลย์ นักวิทยาศาสตร์ปฏิบัติการ
วีระชัย สมศรี นักศึกษานิเทศศาสตร์

